

Contemporanul

Vă recomandă

Avanpremieră editorială

Aura Christi
Geniul inimii

Roman în versuri
ilustrat de Mircea Dumitrescu
Prefață de Mircea Braga
Seria de autor Aura Christi
Editura Contemporanul, 2017

Cartea de față, pe care cititorul o ține acum în mână, reprezintă o formă – literar vorbind, foarte complexă, fiindcă ea evoluează pe mai multe voci narrative, dintre care doar unele îi aparțin în mod direct autoarei – de exorcism. *Geniul inimii* e răspunsul unui poet la o experiență personală plenitudinară, în care bucuria și suferința se întrepătrund reciproc pentru a exprima, împreună și tensionat, starea de grație. Există o voce a experienței biografice în această carte scrisă febril, o alta de martor sau de participant la istorie, tot așa cum există o voce a puterii și una a victimei. Deasupra tuturor stă, însă, nu neapărat triumfătoare, dar lucid-cerebrală, chemarea celor două credințe pentru care merită să trăiești și să-ți rememorezi viața atunci când ai ajuns cu ea la răspântie: credința în cultura modelelor care te-au precedat și credința deloc ingenuă, ci ivită din cunoaștere, în sacralitatea profundă a celor trăite și în transcendență.

Ștefan Borbély

A considera un text drept „carte a iluminărilor mele” și a așeza ca titlu al primei părți a volumului sintagma *Povestea subteranei* ne plasează sub semnul aproape imposibil al drumului către Sine, al cuprinderii, al denudării și al efortului de a înțelege un obiect al cărui adevăr se va afla întotdeauna în proximitatea peșterii lui Platon. E un demers perpetuat, dar niciodată epuizat și aproape exclus din plasma comunicării, care – în situația „romanului” Aurei Christi – nu are corespondențe, nu se apropie de experiența budhistă, nici de prerogativele ocultismului de New Age, ci ne aduce în vecinătatea îndemnului de pe frontispiciul templului lui Apollo din Delphi, prelatat apoi, ca soluție între a fi și a părea, de către Socrate: „Cunoaște-te pe tine însuși!”. Poți întâlni, pe acest drum, și acel *daimonion* care a străjuit gândirea

aceluiași înțelept atenian ca altă față a „subteranelor” ființei, acolo unde lumina se îngemănează cu întunericul, stare „poetizată” de Goethe, dar prăbușită în tragic de Dostoievski. E o coborâre spre înțelegere prin cuprindere și, implicit, prin atingerea nelimitatului.

Mircea Braga

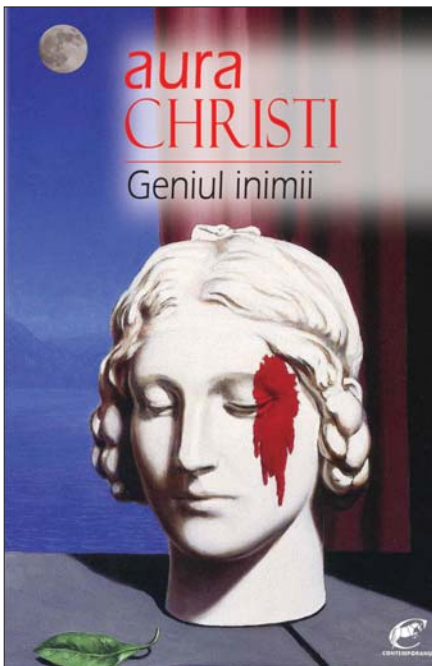
Geniul inimii e arhitecturată treimic și e, de fapt, o *epopee lirică* de profundă căutare ce, după opinia mea, nu s-a putut structura decât într-un timp interior îndelungat, care arată că Aura Christi nu are egal, la noi, nici un poet din actualitate. Filonul epic ascuns, copleșit de liric și de dramatic, iată ce face complexitatea acestei cărți mărturisitoare. E un dialog neostivot cu sine și cu văzduhul, cu florile și cu cerul, cu Tatiana și Evgheni Oneghin, cu Alioșa și Ivan Karamazov, cu stejarul, cu Marx și Lenin, Stalin și Marmeladov, cu nopțile surorile, cu Nietzsche și cu infernul, cu noaptea și cu Antigona, cu Orfeu și Euridice, cu Kipling și Porfirii Petrovici. E o doină fără sfârșit, ca în universul lui Cezar Ivănescu, încununând, finalmente, o adevărată Carte a Cărților Inimii și putând ilustra și spusa lui Pascal că „inima are rațiuni pe care rațiunea nu le cunoaște”, dar și extraordinara alegere a lui Mihai Eminescu: „Și eu pun destinul acestei lumi într-o inimă de om”.

Theodor Codreanu

Cartea Aurei Christi *Geniul inimii* pare o stâncă masivă, singuratică, într-un peisaj „mioritic”. *Geniul inimii* are originalitate și forță. Prima parte e lirică, a doua (într-un fel) – o comedie negru-satirică, a treia – predominant epic-narativă. Prima parte este excelentă; mi-am însemnat un număr de poezii memorabile. A doua, în centrul ei mai ales, are secțiuni, pasaje extrem de interesant-plăcute-amuzante, în pofida tonului, uneori, foiletonistic. A treia e impresionantă în ansamblu, armonios-coerentă, de o sinceritate sfâșietoare. În tot volumul, istoricul, religiosul, subiectivul se leagă foarte frumos între ele. Nu-mi plac laudele la adresa lui Nietzsche! De fapt, cum se leagă acest autor de Biblie, de Evangheliile!

Aura Christi poate fi mândră de o realizare majoră, cu totul originală. Probabil, nu l-a citit pe romanticul britanic Wordsworth; dar el e cel care a scris (sau a început să scrie) o memorabilă autobiografie în versuri. Puțini l-au continuat. Am putea spune că Aura se numără printre acești puțini.

Virgil Nemoianu

Lev Tolstoi
Spovedanie
Ediția a II-a
Colecția Biblioteca de Filosofie
Traducere de Janina Ianoși
Note și studiu introductiv
de Ion Ianoși
Editura Europress

Spovedanie este o „fenomenologie a spiritului”. Ea relatează succesele căderii ale autorului și tentativele sale de renaștere. Ea urmărește introducerea disocierea sistematică a adevărului de dogmatica bisericească. Tolstoi își dezvăluie cu sinceritate criza și căutările de până la sfârșitul anilor șaptezeci. Prin violența sa confruntare de sine, el marchează cezura dintre tot ce întreprinsese până atunci, părelnic și fals, potrivit părerii sale – și presupus mântuitorul liman la care ajungea acum, pentru tot restul vieții. E povestea pierdutei și recăștigății sale credințe. (...) De dragul adevărului s-a angajat în căutarea lui Dumnezeu. A alternat stări de încredere și disperare. A scăpat însă de tentația sinuciderii. S-a întors, în chip conștient, la spontana sa încredere în viață, din copilărie. Căci a priceput echivalența lui Dumnezeu cu viața.

Dar i-a apărut o problemă nouă: cum să împacă dragostea pentru poporul muncitor, simplu, cu ritualurile bisericăști pe care poporul le îndeplinea firesc? A citit lucrări teologale ruse. Ele se bazau pe dogma infailibilității Bisericii. Nu putea s-o accepte. Nu putea să re-

cunoască multe alte prescripții, taine, simboluri. S-a tot străduț să se umilească. La prima împărțășanie, după mulți ani, abia a reușit să înghită „sângele” și „trupul” fără sentimentul profanării.

Ion Ianoși

Ioan-Aurel Pop
Identitatea românească
Colecția Istorie
Editura Contemporanul

Acad. Ioan-Aurel Pop este nu doar un istoric și un dascăl respectat și iubit, ci și un constructor de instituții, precum și un om al cetății, o conștiință activă și responsabilă prezentă în debaterile publice privind soarta disciplinei ce o profesază, în polemicele referitoare la evoluția comunității locale și a țării. Domnia Sa este un istoric care și face istorie. Director din 1993 al Centrului de Studii Transilvane, director al institutelor culturale românești de la New York și Veneția, rector al UBB din 2012, Acad. Prof. Ioan-Aurel Pop și-a lăsat amprenta inconfundabilă asupra destinului acestor instituții și a oamenilor care gravitează în jurul lor.

Ioan Bolovan

Academician, profesor universitar, doctor în istorie, rector al Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, specialist în Evul Mediu despre care se chinuie de o viață

să-i convingă pe toți că e departe de a fi „întunecat”, că nu a existat „barbarie medievală”, că a fost foarte multă lumină. Vorbește cinci limbi, e membru în mai multe organisme științifice din țară și din lume, e autor, coautor al câtorva zeci de cărți, unele aparute la edituri de prestigiu din străinătate. A fost, printre altele, directorul Centrului Cultural Român din New York (1994-1995), directorul Institutului Român de Cultură și Cercetare Umanistică din Veneția (2003-2007) și directorul Centrului de Studii Transilvane (din 1992).

Rodica Lăzărescu

Ioan-Aurel Pop restituie la modul științific, dar și afectiv, o forma mentis autohtonă, continuând astfel linia de referință a istoricilor și universitarilor transilvăneni.

Mircea Muthu

Toate popoarele sunt preocupate de identitatea lor, dar la români această chestiune a îmbrăcat forme speciale. Românii, locuitori până în epoca modernă în două principate autonome supuse Porții Otomane și răvnite de mulți alți vecini, dar trăitori și în vaste provincii ocupate de unguri, de austrieci, de ruși și de turci, pierduți în mijlocul atâtor străini rapace, s-au întrebă, parcă mi mult decât alții, de unde vin și cine sunt ei. Până la urmă însă, toate popoarele mici, lovite de soartă și lăsate la cheremul celor mari, au asemenea preocupări, transformate uneori în adevărate obsesii.

Ioan-Aurel Pop

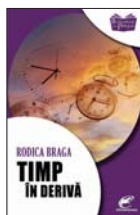
Cassian Maria Spiridon
Un vis al inteligenței libere
Colecția Istoria mentalităților
Editura Ideea Europeană

Junimea și revista ei *Convorbiri literare*, pentru o Țară ca a noastră, a tuturor neașezărilor, au fost un suflu de temeinicie care s-a mai repetat în perioada interbelică, fără a reuși să se coaguleze și să se finalizeze ca urmare a războiului și dicatorilor ce l-au însoțit și urmat; suflu care pare încă departe, ca să nu spunem imposibil să revină în cultura română sub presiunea globalismului și multiculturalismului, a deconstrucției cu program în toate manifestările social-culturale, materiale și spirituale. E un model care, după o sută cincizeci de ani, încă își trimite razele sale de lumină, fără a primi o reflectare pe măsură.

Ceea ce deosebește criticismul junimist de criticile epocii și, în parte, și al înaintașilor este atitudinea comună, afirmată de Măiorescu, *respectul adevărului*.

Importanța și influența junimismului în sfera politică sunt de același nivel cu cele afirmate în plan cultural și literar, e drept, nu cu aceeași durabilitate, politicul este mult mai efemer, dar nu mai puțin implicat și cu efecte imediate și adesea pe termen mediu și lung în viața socială a Țării.

Cassian Maria Spiridon

Rodica Braga
Timp în derivă
Colecția Biblioteca de Poezie
Editura Contemporanul

„A încerca experiența reîntoarcerii către firescul ce a fost înainte, adică o recuperare în registru postmodernist, o «spărtură» în cuirasă metatextului, spre o reevaluare a resurselor poetice, o revigorare naturală, fără acea automacerare sisifică, a te elibera de capcanele pe care ți le-ai întins singur în desigurul textului, a evada din «îngrădire» zidindu-ți altă «casă» a poeziei, iată «direcția» derulată conștient de Rodica Braga, cu o implicare tonifiantă [...]. Contribuția poetică a Rodicăi Braga în această carte este fundamentală, întrucât «întrările» ei (s-ar putea scrie un studiu aparte despre organizarea muzicală programatică a acestui *Commentarius perpetuus...*, «organizare» ce ar pune în evidență mai exact principiul tonal care stă la baza întregii construcții poetice) umplu material un spațiu rarefiat de eul autoscopic al lui Mircea Ivănescu...”.

Marin Mincu

„Rodica Braga este o scriitoare deplină, cu acces egal la mai multe modalități ale expresiei literare. [...] Poemele cresc paralel cu proza învăluie concentric același miez tare al analizei: trecerea. Proza vibrează nu de puține ori poematice, iar poemele au o poveste discretă în fundal.[...] Poezia Rodicăi Braga are un timbru propriu, modulat volum după volum, cu un elegant echilibru între cântecul înalt-reflexiv al modernității și frângerile de ritm ale postmodernității dezvrăjite”.

Irina Petras

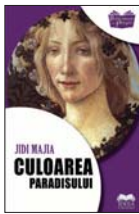
Eloy Torres Roman
Drumul meu spre Damasc
Traducere de Lucia Uricaru
Colecția Roman
Editura Ideea Europeană

Un tânăr militant de stânga din Venezuela are marea șansă de a obține o bursă de studii în România. Este anul 1975, anul în care România intră pe un drum cu sens unic, drumul dezastrului economic și al conflictului social, provocat de măsurile de austeritate de o asprime fără precedent, luate de regimul politic al lui Nicolae Ceaușescu. Experiența, cu totul neașteptată, pentru un tânăr idealist, iluzionat de romantismul activității sale semi-legale sau chiar ilegale desfășurate împotriva unei alte dicatorii, cea din țara sa, este în același timp fascinantă și traumatizantă. Tânărul student de la Cluj descoperă o Românie sfâșiată de contradicții, un mediu academic de cea mai bună calitate, un grup de intelectuali, aproape de aceeași generație, animați de idei generoase și idealuri romantice, dar prinși în menghina unor comandamente și restricții care nu au nimic în comun cu aceste idei și idealuri.

Povestea convertirii la realitate și la recunoașterea adevărului, acesta este drumul Damascului pe care îl parcurge tânărul militant de stânga din Venezuela în România comunistă a anilor '80. O carte semi-ficțiune, cu

observații acute și cu dragoste față de țara în care s-a format ca intelectual.

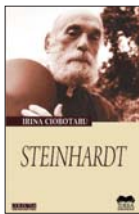
Astăzi, autorul este unul din liderii mișcării democratice de opoziție din țara sa, profesor universitar și un cunoscut comentator politic în presa scrisă și la televiziune.

Jidi Majia
Culoarea Paradisului
Colecția Biblioteca de poezie
Editura Ideea Europeană

Cititorului român i se oferă o cale de înțelegere a complexității literaturii contemporane chineze, a poeziei de astăzi, care este o rezultată a experienței poetice milenare a liricii clasice cu experimentele moderne ale poeziei universale. Într-o altă carte a sa, o carte de eseuri privind lirica universală modernă, Jidi Majia alcătuieste o panoramă a marilor poeți cu un acut spirit de observație și o profundă înțelegere a fenomenului poetic universal din secolul al XX-lea. Este o carte cu un mare merit de îndrumător în fluxul și refluxul marilor curente ale poeziei moderne. Am menționat acest fapt pentru a sublinia modernitatea nu doar în formă, ci chiar în substanța poeziei acestui mare poet chinez din zilele noastre. Jidi Majia este un vârf de lance al sincronizării creației poetice chineze la marile fenomene ale modernității păstrând, totodată, nealterată moștenirea unei literaturi care își numără istoria în milenii. Este o mare surpriză, o mare realizare și un inestimabil dar făcut cititorului român.

Eugen Uricaru

Debut
Irina Ciobotaru
Steinhardt
Colecția Istorie, critică & teorie literară
Editura Ideea Europeană

Opera lui N. Steinhardt are „capacitatea” de a descuraja tentativele de sistematizare și analiză critică. Aparținând unui intelectual evreu erudit, spirit febril, avid de limpezire și afirmare, aceasta se ramifică atât în planul literaturii, cât și în cel al teologiei, al ideologilor politice sau al dreptului constituțional. În perioada interbelică, cea a formării intelectual-spirituale, N. Steinhardt publică, în doar câțiva ani, o lucrare de drept constituțional, două studii despre iudaism, un volum de parodii și peste o sută de studii literare și articole de ideologie liberal-conservatoare. În perioada postbelică, începând cu finalul anilor '60, el scrie memorialistică și microromane, traduce, reîncepe o activitate publicistică susținută, care va dura până în 1989, și scrie predici și eseuri teologice erudite. Volumele de eseuri critice din anii '70 și '80 ale lui N. Steinhardt, singurele apariții editoriale din perioada comunistă, s-au bucurat de o receptare pozitivă, însă poziția contestată a scriitorului față de regim a condus la marginalizarea sa. Abia odată cu apariția postumă a *Jurnalului fericii* (1991), a *Cuvintelor de credință* (1992) și a *Primejdiei mărturisirii* (1993) au fost recunoscute de către public larg valoarea intelectuală și morală a scriitorului N. Steinhardt și particularitatea locului ocupat de acesta în deceniile totalitare.

Lukas Bärfuss
Nevozele sexuale ale părinților noștri
Colecția Teatru
Editura EuroPress Group

La cei numai 44 de ani ai săi, Lukas Bärfuss este un clasic în viață. Traduse în peste 25 de limbi străine, piesele sale sunt montate în toată Europa, în cele două Americi și în Asia. În ultimii ani, textele lui sunt mai jucate decât cele ale lui Max Frisch și Friedrich Dürrenmatt la un loc. Între 2001 și 2015, a primit 17 premii importante (așadar, mai mult de un premiu pe an), printre care și mult râvnitul *Mülheimer Dramatikerpreis* (Oscar-ul dramaturgilor de expresie germană), *Schiller-Preis*, *Berliner Literaturpreis* etc. *Nevozele sexuale ale părinților noștri* este primul volum cu dramaturgia celebrului autor publicat în România și cuprinde șase dintre cele mai importante piese ale lui. De altfel, piesa care dă titlul volumului a fost pusă în scenă la noi de Radu Afrim și a fost ecranizată în 2015 în Germania cu titlul *Dora oder die sexuellen Neurosen unserer Eltern*.

Victor Scoradeț

Octavian Opris
Hegel. Filosofia social-politică
Colecția Filosofie
Editura Ideea Europeană

Hegel este cel mai sistematic filosof, a cărui operă este coerent articulată și susținută de o densă țesătură conceptuală și o teologie cu un pronunțat caracter axiologic. Hegel a vrut și în parte a reușit să construiască o concepție articulată și cuprinzătoare despre om, societate, natură și divinitate. Fiecare componentă a sistemului său filosofic, structurile logice, societatea, arta, politica sau istoria nu pot fi înțelese fără întregul care le cuprinde, le determină dându-le transparență și sens.

Gândirea politică hegeliană nu e o simplă meditație asupra statului și a instituțiilor sale determinată de conjunctură sau de vreo implicație practică a filosofului în politica din timpul său. Meditația hegeliană asupra politicului este consecința necesară a gândirii speculative cuprinsă în masiva sa operă filosofică. Politicul este o componentă importantă a structurii ontologice a lumii, un moment esențial al realizării și funcționării Libertății. Rațiunea în act, cristalizată într-o diversitate de conduite, structuri și instituții configurează universul practic, concretizând spiritul teoretic și organizând a nouă regiune ontică.

Florin Logreșteanu
Negru profund, noian de negru
Colecția Roman
Editura Ideea Europeană

Un roman închegat în jurul unei drame existențiale umane. Aflat într-o închisoare italiană, pentru o crimă ipotetică, o tânără de etnie romă,

Mianda, își rememorează trecutul dintr-o dublă perspectivă: realistă, parcurgând evenimente din copilărie, adolescență și tinerețe, și mitică, reconstituind mituri, eresuri, care prefigurează un destin tragic. Un trecut fără istorie și un viitor incert sunt coordonatele vieții eroinei, personaj exponențial pentru exotica etnie a romilor. Originară din Câmpia Olteniei – comunitatea de romi trăiește, simbolic, între un mare oraș și un sat minuscul – și orfană, Mianda ajunge într-un centru de școlarizare de lângă București unde nu rămâne, tentată fiind de mirajul Capitalei, atât de diferită de mediul în care crescuse. Finalul deschis al romanului lasă să se întrevadă o rază de speranță, la rejudecarea procesului, tânăra sperând că își va dovedi nevinovăția.

Friedrich Nietzsche
Dincolo de bine și de rău
Colecția Biblioteca de Filosofie
Ediția a II-a
Traducere de Victor Scoradeț
Prafă de Vasile Muscă
Editura Ideea Europeană

Pentru Nietzsche totul contează ca un semn care trimite dincolo de sine la un sens superior. Lucrurile nu ființează în orizontul al *sinelui*, ci se metamorfozează fiecare într-un semn. Fiecare poate fi definit ca un sens *înfășurat*, *închis în sine*, care urmează să fie *desfășurat* prin interpretare, *deschis* în actul hermeneutic. Se oferă o nouă perspectivă asupra lumii și a lucrurilor cuprinse în ea; lumea devine numai o perspectivă de a vedea lucrurile, un joc de perspective, adică de interpretări. De aceea nu există lucruri, ci numai interpretări ale lucrurilor. Se oferă ca aceasta însă și posibilitatea alunecării într-un scepticism radical. Ce ne facem dacă admitem că și această afirmație este doar o interpretare, adică o perspectivă? Suntem împinși inevitabil către scepticism relativist ca soluție finală spre care conduc demersurile lui Nietzsche, totul fiind un semn care trebuie descifrat, interpretat, lumea împărțită condiția unei fatale lipse a unui sens unic al ei; orice semn poate fi interpretat într-un fel – ceea ce nu exclude posibilitatea, cel puțin teoretic, de a fi interpretat, în numeroase, infinite, alte feluri.

Vasile Muscă

Friedrich Nietzsche
Ecce homo. Cum devii ceea ce ești

Traducere de Victor Scoradeț
Colecția Biblioteca de Filosofie
Editura Ideea Europeană

Nietzsche este, poate cea mai ilustrată victimă a aventurii socratice a cunoașterii de sine. Viața nu posedă fenomene originale, ci numai unele repetitive, care prin reluarea lor veșnic identică își tocesc conturul lor original. Cadrul repetiției nu este viața, căci viața însăși este un fenomen de repetiție. Omul este condamnat să trăiască într-un plictisitor șir de repetiții și reluări din care nu poate evada. Nu există fenomene absolut unice, care să nu fie repetitive și, probabil, la fel este și cu oamenii. Toți au mai fost nu o dată, ci de nenumărate ori în trecut și vor mai fi de nenumărate ori în viitor. Tot ce trebuia și putea să se producă s-a produs deja. Restul este doar monotonă repetiție: veșnică revenire a aceluiași. Eterna întoarcere exprimă nu devenirea heracliteană fără repaos, ci marile linii de stabilitate din cadrul existenței. Prin ea, Nietzsche vrea să eternizeze trecătorul, scotind timpul ca etern, eternă întoarcere, adică schimbare și stabilitate.

Ecce homo este și exercițiul acestui impas al gândirii lui Nietzsche. Prin aceasta însă Nietzsche și-a adus contribuția la instaurarea unui nou „idol” al lumii moderne după ce aceasta a denunțat prezența „idolilor” de tot felul în spațiul ei de conștiință.

Vasile Muscă

„Întrucât, în scurt timp, va trebui să mă adresez omenirii cu cea mai grea solicitare care i-a fost prezentată vreodată, mi se pare imperios necesar să spun *cine sunt*. În principiu, ar trebui să se știe: căci nu m-am lăsat «neatestat». Dar discrepanța dintre măreția misiunii mele și *micimea* contemporanilor mei și-a găsit expresia în faptul că nici nu am fost auzit, nici nu am fost văzut. Trăiesc pe propriul meu credit, să fie poate o simplă prejudecată, faptul că trăiesc?... Este de ajuns să stau de vorbă cu vreun «om cultivat», care vine vara în Engadina de Sus, ca să mă conving că nu trăiesc... În aceste împrejurări, este o îndatorire împotriva căreia obișnuința mea și, mai mult chiar decât aceasta, mândria instinctelor mele, se revoltă, anume aceea de a spune: *Auziți-mă! căci eu sunt cutare și cutare. Înainte de toate, nu cumva să mă confundati!*”

Friedrich Nietzsche

Friedrich Nietzsche
Genealogia moralei

Colecția Biblioteca de Filosofie
Ediția a II-a revăzută
Traducere de Janina Ianoși și Horia Stanca
Prefață de Ion Ianoși
Editura Contemporanul

Sărmanul Nietzsche, „bestia blondă”, a avut și el parte de crucificare. Multor profeți și mântuitori li se întâmplă asta: eventual și în timpul vieții, și după moarte. Nietzsche, răzvrătitul împotriva legilor celor vechi, întemeietorul orgolios al noii sale „religii”, a trebuit să suporte și el toate eșecurile și răstălmăcirile posibile, ba chiar și punerea terifiantă în practică a unora dintre ideile lui, care nici nu mai erau ale lui și, îndeobște, nu mai erau *idei*...

„Viclenia rațiunii”, implicit a istoriei, o descriese Hegel, unul dintre cei mulți pe care Nietzsche nu-i agreea. Dincoace de istorie și chiar dincolo de ea, rămân cărțile. Omul n-a fost să fie mântuit de Nietzsche. Cărțile lui vor dăinui printre oameni: pentru oameni.

Ion Ianoși

Dmitri Merejokovski
Gogol și diavolul

Colecția Biblioteca de Filosofie
Ediția a II-a
Traducere de Emil Iordache
Editura Contemporanul

În concepția religioasă a lui Gogol, diavolul este esența mistică și ființa reală în care s-a concentrat negarea lui Dumnezeu, răul etern. Gogol, ca artist, la lumina răsului, studiază natura acestei esențe mistice; ca om, cu arma răsului, luptă împotriva acestei ființe reale: răsul lui Gogol este lupta omului cu diavolul.

Dumnezeu este infinitul, sfârșitul și începutul existenței; diavolul este negarea lui Dumnezeu și, prin urmare, negarea oricărui început și a oricărui sfârșit; diavolul este începutul și neterminatul care se dă drept neînceput și infinit; diavolul este mijlocul numenal al existenței, negarea tuturor profunzimilor și culmilor, este platitudinea eternă, veșnica *trivialitate*. Unicul obiect al creației gogoliene este diavolul chiar în acest sens, adică drept manifestare „a nemuritoarei trivialități omenești”, observată dincolo de toate condițiile de timp și de spațiu – de istorie, popor, stat, societate –, manifestarea răului indiscutabil, etern și universal; – trivialitatea *sub specia aeterni*, „sub înfățișarea eternității”.

Dmitri Merejokovski

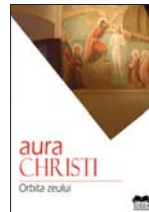

Dmitri Merejokovski
Rusia bolnavă

Colecția Biblioteca de Filosofie
Ediția a II-a
Traducere de Emil Iordache
Editura Contemporanul

Avem o carte preponderent de sondare a mentalității ruse, care este rezultatul unei radiografii a societății pe mai multe paliere, dintre care se detașează cel istoric și cel religios. (...) *Rusia bolnavă* este scrisă în primii ani după evenimentele revoluționare din 1905-1907, în cursul cărora autorul a avut o participare activă, mai ales în ce privește punerea

în cursul cărora autorul a avut o participare activă, mai ales în ce privește punerea

Aura Christi
Orbita zeului

Poeme

Colecția Seria de autor Aura Christi
Editura Ideea Europeană

Iată, în cuvintele Aurei Christi, curgând abundent, din surse ascunse, fluidul vivifiant al poeziei, să nu ne temem de retorica majusculelor, al marii Poezii.

Nicolae Balotă

Aura Christi a uimit critica de specialitate prin ample volute metaforice, calde, îndrăznețe, abordând, în câteva volume, printr-o splendidă frondă, clasicul sonet poetic și dovedind o excelentă stăpânire a limbii, a mijloacelor specifice, într-o lirică a meditației grave, adânci, exprimată în metafore, în care modernitatea și sensibilitatea secolului se confundă, cu vigoare clară, de o marcată originalitate, tumultuos și muzical aproape, într-o subtilă rezonanță eufonică, cu trimiteri, accente și imagini simbolice, cu marele torent al liricii europene de înalt nivel, de la Rimbaud și Baudelaire, la Rilke și Blaga. Și, încă odată, la Țvetaieva și Nichita Stănescu.

Nicolae Breban

Văd în Aura Christi scriitoarea română exponențială la nivel înalt pentru era globalismului (mondialismului), pentru europeanismul multinațional, întrucât, asemenea unui arbore simbolic, axial, are rădăcinile în Basarabia (fostă componentă a Uniunii Sovietice, actuală Republica Moldova) și coroana în România, țară membră a Uniunii Europene din 2007. Scrișul său integral devine în mod constant o expresie a unui dramatic destin personal și colectiv. Prin identitatea sa creatoare, acest scris dobândește o inconfundabilă expresivitate literară. El poartă marca certă a anvergurii canonice.

Marian Victor Buciu

Aura Christi a găsit limbajul în care să toarne experiențe ce păreau să se afle dincolo de posibilitatea articulării discursive: prăbușirea umanității până la nivelul la care cineva ucide cu aprobarea deplină a conștiinței în numele unei idei, procesul de înlocuire a *omului din om* printr-un monstru. Nu statistica crimei, impresionantă așa cum e ea, o interesează pe Aura Christi. Ea îl toarnă pe Dostoievski în Nietzsche pentru a face anatomia răului absolut. Răul din inima omului. Titlurile cărților sale sunt grăitoare în privința geografiei lor morale: *Casa din întuneric*, *Sfera frigului*, *Cercul sălbatic*.

În Vest, filosoful Nietzsche a fost cel care a influențat epistemologia postmodernă prin deconstrucția logocentrismului. În România, Nietzsche al moralei demistificate e cel care a influențat două minți strălucite ale literaturii contemporane: Nicolae Breban și Aura Christi. Romancierul Nicolae Breban l-a ales pe un Nietzsche masculin, al voinței de putere și al sufletelor de stăpâni. Aura Christi a fost atrasă de un Nietzsche al aporiilor, cel care, în *Ecce homo*, îi suprapune pe Christ și Dionysos. După cum spune Aura Christi, „blândetea sfârșind în gheare”. Ea este o scriitoare a unui Est căzut, care îi mai include pe Ismail Kundera, Bashkim Shehu, sau pe Frații Strugatski, deoarece la toți o realitate coșmarescă e redată prin frânturi de suflet omenesc.

Maria-Ana Tupan

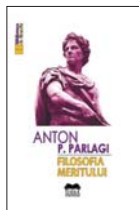
În Colecția Seria de autor Aura Christi ebook au apărut:

- ♦ *Tragicul visător*, poeme, antologie
- ♦ *Dostoievski – Nietzsche. Elogiul suferinței*, eseu
- ♦ *Mitul viului*, eseuri
- ♦ *Cercul sălbatic*, roman, ediția a II-a
- ♦ *Casa din întuneric*, roman, ediția a II-a
- ♦ *Trei mii de semne*, jurnal de scriitor
- ♦ *Coasta lui Apollo*, jurnal de scriitor
- ♦ *Acasă – în exil*, polemice
- ♦ *Noaptea străinului*, roman, ediția a II-a
- ♦ *Sculptorul*, roman, ediția a III-a
- ♦ *Orbita zeului*, poeme
- ♦ *Psalmi*

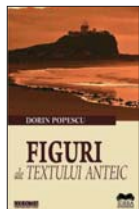

acestei revoluții sub semnul lui Hristos. Este o carte importantă tocmai pentru că oglindește deziluziile unei naturi pasionale, care, în centrul istoriei și al religiei, pune mereu *fapta*. Firește acum, după *Arhipelaagul* lui Soljenitițin, pamfletele lui Merejokovski par simple exerciții de stil, „nelibertatea” dezavuată în ele, Rusia țaristă ca „închisoare a popoarelor” apărând chiar foarte apropiată de ceea ce s-ar putea numi „stat de drept”. În privința „demascării” ororilor contemporaneității, putem spune că – așa cum au dovedit-o deceniile bolșevice – întotdeauna este loc de mai rău.

Emil Iordache

Anton P. Parlagi
Filosofia Meritului
Biblioteca de filosofie
Editura Ideea Europeană

Dorin Popescu
Figuri ale textului anteic
Colecția Istorie, teorie și critică literară
Editura Ideea Europeană

Noutățile critice sunt devastatoare: realul realului nu mai poate fi decodat, reinventat etc. după întâlnirile sale repetate cu textul, după deformările sale repetate, după transfigurările și metamorfozele acestuia; cel mult, critica face posibil un real inventat, o invenție recombinatorie a ceea ce ar mai fi rămas din realul realului după deformările sale repetate și multiple încifrări în text ale acestuia; o decodare a realului nu este posibilă nici măcar prin textul critic, odată ce acesta se folosește de un *pattern* similar celui literar în naiva sa tentativă de a demola toate barierele ce îl separă de lumea realului; textul critic nu (mai) poate nici explica textul literar din perspectiva modului propriu în care acesta recombina, inventează sau numai deformează realul și nici opera asupra lumii realului, a cărei reinventare după dramatica ei suferință din trânta cu textul devine utopică.

Textul critic propune/ instituie un real propriu, un real critic, care nu este decât o formă (particulară) inventată a tuturor întâlnirilor anterioare dintre real și texte ca obiecte critice. El este o recompunere, o invenție, o mască, o fantasmă care, spre deosebire de invențiile literare (care au *notorietatea* de a deforma realul), mizează pe minciuna culturală (ori numai naivitatea) de a pretinde că dispune de instrumente științifice (performante) de recuperare a realului din text și că deține întreg inventarul de recuperare a realului din cleștii prea strâni ai corsetelor sale textuale.

Dorin Popescu

Constantin Trandafir
Hortensia Papadat-Bengescu și literatura europeană
Colecția Istorie, critică & teorie literară
Editura Ideea Europeană

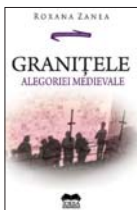
Alianțele, studiul filosofiei și psihologiei, cunoașterea intimă a literaturii, muzicii și artelor plastice de la noi și de altundeva au completat până la rafinare formația Hortensiei Papadat-Bengescu. În alt mod decât compatrioatele Dora D'Istria, Elena Văcărescu, Martha Bibescu, Anna de Noailles. Sensibilă la inovații, în ton cu timpul și cu noile cerințe, elecțiunea spiritului european, acestea i-au înțreținut vocația originară. Cum se spune cu formularea devenită loc comun: un scriitor fără frontiere. Un alt mod de a fi european.

Alcaz
Îngerul păzitor
Colecția Teatru
Editura Ideea Europeană

De același autor:
Aniversarea
Scrisoarea Tatălui meu

Roxana Zanea
Granițele alegoriei medievale
Colecția Istoria mentalităților
Editura Ideea Europeană

Madeleine Davidsohn
Autobuzul de noapte
Colecția Proză scurtă
Editura Ideea Europeană

Xia Meng, Wang Xiaoqiang
Xi Zhongxun - Biografie cu ilustrații
Colecția Universalia
Editura Ideea Europeană

Emil Rațiu
Turnul colței - între vreme și veșnicie
Colecția Roman
Editura Ideea Europeană

Octavian Opris
Democrația prin încercări și erori
Editura Ideea Europeană
Colecția Politică

Mihai-Bogdan Marian
Societatea deschisă contra Societății deschise
Colecția Istoria mentalităților
Editura Ideea Europeană

Bogdan Socol
100 de fotbaliști legendari
Prefață de Andrei Vochin
Editura EuroPress Group
Colecția Dicționare & Enciclopedii

Bogdan Socol a „capturat” între copertele noii sale lucrări *100 de fotbaliști legendari* din istoria acestui sport. Nu mă pot aventura să spun că ei sunt cei mai mari, pentru că în orice astfel de anchetă nici un argument nu este mai puternic decât altul. Poate a mai scăpat unul, poate că noi, cei mai vechi, i-am prins și pe alții jucând și i-am văzut pe viu, motiv pentru care am putea spune că au fost mai buni ca alții care au prins un loc în volumul de față. De fapt, nici nu mai contează. Ceea ce va rămâne atunci când veți termina de citit și ultima poveste din acest volum va fi sentimentul acela de prea plin de informație, de plăcută sațietate, pe care orice consumator de sport o dorește. Cu atât mai mult unul care e și el prizonier pe viață în această minunată închisoare a pasiunii numită fotbal.

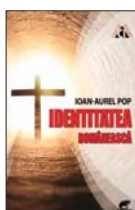
Andrei Vochin

Revista Punctul critic nr. 3 (17) 2016
Internetul, digitalizarea societății și mutațiile comportamentului uman

Supravegherea prin mijloace electronice s-a generalizat ca o consecință ineluctabilă a plenipotențelor oferite de către tehnologiile informatice ca atare. Tentația însă de exacerbare a măsurilor de securitate, ca urmare a aflului de acțiuni teroriste la scară globală, a oferit pe de altă parte statelor preocupate de a da o ripostă energică organizațiilor și rețelelor teroriste nu numai ocazia, ci și justificarea pseudo-morală și cvasi-legitimă de a limita sau suspenda adesea *sine die* libertățile cetățenești și exercitarea drepturilor fundamentale ale omului. În termenii „rațiunii de stat” siguranța cetățenilor asigurată cu mijloace polițienești și uzând de tehnici insidioase de control și supraveghere permanentă face ca recursul la drepturi și libertăți civice să fie pus între paranteze.

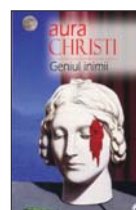
Suplimente ale revistei *Contemporanul* pentru abonați:

Ioan-Aurel Pop
Identitatea românească
Contemporanul, nr. 11/ 2016

Nicolae Breban
O istorie dramatică a prezentului. Aventurieri politici românești
Contemporanul, nr. 12/ 2016

Aura Christi
Geniul inimii
Cartea Iluminărilor mele
Roman în versuri ilustrat de Mircea Dumitrescu
Contemporanul, nr. 1/ 2017